

antages at se paa deres Fordel, er repræsenteret.

For øvrigt har alle de ærede Medlemmer af den højtærede Ministers Parti, der har talt her, i Virkeligheden givet mig Ret i min Kritik af Jydsk Telefon-Aktieselskab, ikke et eneste har forsvaret dets Optræden. Alle som een, den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Hedegaard, det ærede Medlem Hr. Pinholt og det ærede Medlem Hr. Søgaard, har kritiseret dette Selskab ganske i samme Retning som jeg. Og jeg gad nok se den Rigsdagsmand fra Jylland, der vilde staa op her og forsvare dette Selskabs Optræden overfor Abonnenterne; det Syn vil man sikkert ikke faa at se. Men naar det er Forholdet, haaber jeg ogsaa, den højtærede Minister vil indrømme, at vi for at sikre Telefonabonnenterne skal have sat ganske anderledes Bestemmelser ind i Loven end dem, her er Tale om.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg forstaar ikke, naar man nu fra Socialdemokraternes Side i saa høj Grad ønsker Statstelefon, hvorfor man saa ikke i 1920 holdt paa det samme for Øernes Vedkommende. Det med Krigskonjunkturpriserne gælder til Vandsbæk. Der er ingen, der tænker paa, at vi skal overtage til Krigskonjunkturpriser. Det, der er Tale om, er, at Selskabets Værdier opføres til Anskaffelsespriserne minus Afskrivning. Saa kommer vi til det, der var Tale om den Gang, og det, der er Tale om nu. Der er nemlig ikke Tale om Krigskonjunkturpriser i denne Forbindelse, og det er en given Sag, at det havde været langt lettere for Staten den Gang at gaa til en Overtagelse af det københavnske Telefonselskab, fordi de økonomiske Forhold i 1919 laa langt gunstigere for Statens Vedkommende end i Øjeblikket. Det var langt lettere at skaffe Kapital den Gang, end det er nu. Jeg forstaar derfor ikke, at man nu er blevet saa hidsig paa at faa Staten til at overtage de jydsk Telefon-selskaber, mens man ikke den Gang stillede Forslag om, at Staten skulde overtage Ø-Selskaberne. Jeg synes, man har ændret sin Stilling lovlig meget, efter at man fra at være et Regeringsparti er blevet et Oppositionsparti. Dette Lovforslag ligger ganske parallelt med det, Rigsdagen enstemmigt vedtog for et Par Aar siden under den radikal-socialistiske Regerings Ledelse. Saadan er det virkelige Forhold.

Det kan ikke nytte i større Udstrækning at gaa ind i en Diskussion om, hvor-

vidt Statsdrift er mere fordelagtig end Privatdrift. Det er i alle Tilfælde rart for mig, at ikke Kulindkøbene har berøvet det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte hans Tro paa Statsdrift. Jeg vil ogsaa sige, at hvis de havde berøvet det ærede Medlem hans Tro paa Statsdrift, havde hans Tro i Forvejen været meget svag. Det Eksempel, som det ærede Medlem fremførte, at Statsbanerne i 1915—16 endnu gav et Overskud paa 9 Mill. Kr., siger slet ingenting, ikke det allerringeste, for i 1915—16 kørte vi endnu paa de lave Lønninger, og der var en saadan Transportmængde, at Statsbanerne næsten ikke var i Stand til at præstere Kørselen; med andre Ord, der var Adgang til at tjene Penge i stor Udstrækning i Sammenligning med nu, hvor der næsten ingenting er at køre med. Der er i saa Henseende en ganske overordentlig stor Forskel mellem den Gang og nu.

Med Hensyn til Abonnementet paa Fyn og i Jylland er jeg ikke sikker paa, om det ærede Medlem ikke husker fejl, om ikke Abonnementet i Jylland selv efter Nedsættelsen paa Fyn er lavere end Abonnementet paa Fyn. Jeg er ikke sikker paa, om Samtaletaksten paa Fyn ikke er højere end Samtaletaksten i Jylland. Jeg skulde være tilbøjelig til at tro det, uden at jeg dog absolut vil fremsætte nogen Paastand i saa Henseende. Jeg vil gerne have Lejlighed til nærmere at undersøge det, men jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlems Hukommelse her spiller ham et Puds.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har Ordet for en kort Bemærkning

Friis-Skotte: Saafremt Forholdet var det, som den højtærede Minister sagde, at vi i 1919 kunde have overtaget Byselskaberne til, hvad de havde kostet at etablere, vilde jeg give den højtærede Minister Ret i, at i saa Fald vilde det have været inkonsekvent, at vi ikke overtog dem paa det Tidspunkt, men den højtærede Minister maa erindre, at saaledes er Forholdet netop ikke. Bestemmelserne i Loven af 1897 siger udtrykkelig: „Til Grundlag for Vurderingen bliver at lægge det Beløb, som Anlægget skønnes i Udløsningsøjeblikket at ville koste fra nyt af med et passende Fradrag for stoffundet Slid“. Det er noget helt andet end Anskaffelsesomkostningerne. Kunde vi have købt Selskaberne for, hvad Anlægget stod Selskaberne i, saa havde Sagen været en anden, men vi